

227

A-2

Куда 252054

Київ 54 вулиця
Чкалова 52 квар. 38
папу гато.

Кому Моян'яку, Володимирович
Антонович,

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

31906
Николаевская обл.
Данилевский р-он
Тридуховский с-ов.
Доброевольской Туді 21,

3 2 9 6 4 1

Пишите индекс предприятия связи места назначения

1" ^{ли}
Я з ^{ли} Фикараївської обл., Дарнаївської
-р-ону, Трибухівської с-сов, село. Аметька,
Доброварівська, Надєжжя, Іванівка.

Крошталю статтю 33 і залог то я як
читала то мене все так тучилося так
я розстроїлася бо все я і багато таких
пережили на своїх очах і пам'ятю, як
сигас. хоч мені тільки було 5 років
до 1928 року ^{розрахування} роження, але мене горе
казаву ^{всіх} ніколи, пам'ятю як ми рухали
ходили були в мене два братики і
сестричка, самі називали всім це все
мама розказувала, було казалиство,
пара коней і одна корова то як ораки-
зову всім колхозу, то все задрями в
колхоз ^{вони} батка і дарагтох куркулями
називали. Якими вони були куркулі
як самі називали всім колхоз
не ^{нада} було городи орати і обробля-
ти, ми були мамі ^{на} пам'ятю як
ходили ^{по} полювати ^{вони} описували в хата
все задрями, бо не було ^{чим} ^{на} ^{палати}
виплатувати. ^{вдома} не було ^і ^{що} ^{продати}

и на трудовый много не получали. ^{одежду} ^{Зарплата} ^{считал}
родать люди на грехи и хлеб получают ^{одежду}
та и тогда были трудовые и на ^{одежду} ^{наиболее}
трудоу много не получали почти ^{одежду}
100р. ажно и 10 коп, на трудовые а ^{попытку}
налоги были велики, все з утку прода-
ли было хуже шой продавать до
ничего не держали до было там
кормить ^{поги} батюка помер в 33 году
з голоду, а нас трое - два брата и
мама, ну хли ходили. было, сидели
под припечком, як топили саомою,
и шукаемо, може где зернечко найдеть
в саомо - хох душу закропит? Мама
все з сундука тепер зардири а
тогда были сундуки то мама было
проли празничного шов трощки
осталось не забрали як ходили
поидхати та забирали денье влого
было таке подогляе оставляли
нас галих и голодных паптю як
сичас до хароше забуду валца и таке
гирке и тривоже то никак не забуда-
еця

2. ~~Знаю, я была мама, а говорили мамой~~
~~и ще тишите що тоді була бити привою.~~
Знаю, я була мама, а говорили мамой
і ще люди, що тоді не було ніяких
союзників, люди ~~лише~~ дуже задитими,
неграмотни, ніхто не знав, що це
робити ~~мама~~. Люди падали як мухи. Не було
ніякої доставки в магазини, а хіт
коли і привезуть, то прошеї нема
защо купити? Знаю, хто тоді був
руководителі ~~на~~ голодовка була дуже
страшна. Внаслід Анетовки ~~такий~~
дуб тляр, що кожик день хтось в
якесь ~~місто~~ хаті перше, так сильно мерли
люди, що було таке що не було каму
яки викопати такий дуб в єдиний
народ. Багато мені мама розказувала,
як була жива (мама вже у ва годі, як
умерла). Було ~~сигнале~~ ~~знамено~~ то вона
мені було ~~всё~~ ~~нагадав~~ ~~прошле~~ як
колись ~~жили~~ ~~лише~~ ~~як~~ ~~ка~~ ~~та~~ ~~стала~~ ~~ми~~
жени як ~~диртаси~~ ~~пару~~ ~~кошей~~ ~~і~~ ~~корову~~,
як сами казали вам, ~~то~~ ~~и~~ ~~то~~ ~~забирали~~,
казали, що ти - ~~мургуль~~. Придарилися і

Задирати все задирати ганих і галужих
оставляю, що тоді було все рідним
своїм музантами сизас люди диевитель-
но живуть за життям в кожного як
не машина меховча то моточника в
каляскою поєтти в кожного на зана,
як есть мужик молодати от пер
диевительно есть що куркусить
але щоб ніхто не дождав того
куркульства нехай люди живуть
і мають нехай нікам і нікам
такої життя не повторююся що
ми пережити в свої молоді роки
до такої горе, як було в 33 ^{року} 1999
то до смерті не забудемо, до 33 ^{року} 1999
скільки він народив сиріт і без родних
нака все життя во шов не так
написала, я мало грамотна, тільки 3 класи
кончила ще до війни, ну бачите так
за 33 і 1999 не забудеться до смерті
до все пам'ять як нага в чора було
Досвідом з настураючим все
новим 1989 роком. Добровольце. Життя,